

Sygnatura akt III U 942/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 28-04-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Maria Dorywalska**

Protokolant: sekretarz sądowy Marcin Jamróska

po rozpoznaniu w dniu 24-04-2014 r. w Koninie

sprawy **M. P.**

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

o **podleganie ubezpieczeniom**

na skutek odwołania **M. P.**

od decyzji **Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

z dnia 6-06-2013r. znak:(...)

przy udziale zainteresowanego Z. P.

O d d a l a o d w o ł a n i e

Sygn. akt **III U 942/13**

UZASADNIENIE

Decyzją z 6 czerwca 2013 roku, znak: (...) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników w zakresie: ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego dla M. P. od dnia 1 czerwca 2013 roku oraz w zakresie ubezpieczenia emerytalno – rentowego dla M. P. od dnia 1 czerwca 2013 roku.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że M. P. nie udokumentowała w terminie do dnia 31 maja 2013 roku wysokości należnego podatku z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej za 2012 roku, co prowadzi do wyłączenia jej z ubezpieczenia społecznego rolników.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła M. P. podnosząc, że spóźnienie wysłania zaświadczenia o podatku należnym za rok 2012 wynikało

z powodu ciągłych chorób syna, zobowiązujących do nieustannych wizyt

u lekarza, badań lekarskich oraz rehabilitacji. Odwołująca wskazała przy tym, że sama zachorowała w drugiej połowie maja i nie była w stanie normalnie funkcjonować co przyczyniło się do opóźnienia w dostarczeniu wymaganego dokumentu do placówki KRUS.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji, że z zebranego materiału dowodowego wynika, iż zaniechanie w niezachowaniu terminu do złożenia zaświadczenia wynikało z zaniechania odwołującej.

Postanowieniem z dnia 5 lutego 2014 roku Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego Z. P., który poparł wniesione odwołanie.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

M. P. od dnia 1 października 2006 roku podlegała ubezpieczeniu społecznemu rolników. Jednocześnie w dniu 15 listopada 2010 roku odwołująca rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej w zakresie działalności usługowej związanej z leśnictwem, o czym niezwłocznie poinformowała organ rentowy.

Okoliczność ta stanowiła podstawę wydania przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego decyzji z dnia 29 listopada 2010 roku, w której to stwierdzono, że M. P. spełnia warunki do dalszego podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników po podjęciu pozarolniczej działalności gospodarczej i wynikającego z tego faktu obowiązku opłacania składki w podwójnej wysokości.

Z uwagi na powyższe pismem wysłanym do zainteresowanego w dniu 13 kwietnia 2011 roku organ rentowy poinformował o konieczności przedstawienia do dnia 31 maja każdego roku podatkowego zaświadczenia z właściwego Urzędu Skarbowego o kwocie należnego podatku dochodowego od przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej za poprzedni rok podatkowy. Jednocześnie w piśmie tym wskazano kwotę graniczną należnego podatku dochodowego za rok 2010 od przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej. W piśmie tym poinformowano także o konsekwencjach niezłożenia takiego zaświadczenia, tj. o ustaniu ubezpieczenia społecznego rolników od 1 czerwca każdego roku zgodnie z art. 5a ust. 6 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Kierując się powyższym pouczeniem odwołująca M. P. wymagane zaświadczenie za rok 2010 złożyła w organie rentowym w dniu 31 maja 2011 roku.

Pismo zawierające pouczenie o tożsamej treści organ rentowy wysłał odwołującej także w roku następnym, tj. w dniu 10 kwietnia 2012 roku (za rok 2011).

Także tym razem M. P. dotrzymała ustawowego terminu przedkładając wymagane zaświadczenie w dniu 14 maja 2012 roku.

Kolejne pismo przypominające odwołującą o konieczności złożenia zaświadczenia o kwocie należnego podatku dochodowego od przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej za rok 2012 wysłano do odwołującej w dniu 8 kwietnia 2013 roku.

Wymagane prawem zaświadczenie za rok podatkowy 2012 M. P. osobiście odebrała w Urzędzie Skarbowym w K. w dniu 29 maja 2013 roku, jednakże nie przekazała go do organu rentowego do dnia 31 maja 2013 roku,

Z uwagi na powyższe Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wydał zaskarżoną decyzję z dnia 6 czerwca 2013 roku stwierdzając, ustanie w stosunku do odwołującej ubezpieczenia społecznego rolników w zakresie ubezpieczenia chorobowego, wypadkowego i macierzyńskiego oraz emerytalno – rentowego.

Zaświadczenie o wysokości należnego podatku dochodowego od przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej mąż M. P. za pośrednictwem urzędu pocztowego przesłał do organu rentowego dopiero w dniu 5 czerwca 2013 roku, a w dniu 17 czerwca 2013 roku wystąpiła z wnioskiem „o przywrócenie terminu do ubezpieczenia społecznego rolników” podnosząc, że w maju było kilka dni wolnych od pracy, ponadto wskazała, iż chorowała oraz chorował

jej syn, którym musiała się opiekować. Do wniosku odwołująca dołączyła zaświadczenie lekarskie wystawione przez specjalistę medycyny rodzinnej, w którym wskazano, że odwołująca chorowała w okresie od dnia 16 maja 2013 roku z powodu infekcji dolnych dróg oddechowych.

Decyzją z dnia 25 czerwca 2013 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił odwołującej przywrócenia terminu do złożenia zaświadczenia właściwego urzędu skarbowego o nie przekroczeniu kwoty należnego podatku dochodowego od przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej za rok 2012 roku wskazując w uzasadnieniu decyzji, że przedstawione przez M. P. okoliczności nie stanowią podstawy do przywrócenia terminu, gdyż zaświadczenie urząd skarbowy wystawił już w dniu 22 maja 2013 roku, a z zaświadczenia lekarskiego nie wynika do kiedy odwołująca była chora oraz brak jest zaświadczenia lekarskiego potwierdzającego chorobę syna.

W dniu 8 lipca 2013 roku M. P. powieliła wniosek o przywrócenie terminu do „ubezpieczenia społecznego rolników” dołączając do niego zaświadczenie lekarskie określające termin choroby jej syna – od dnia 27 lutego 2013 roku do dnia 4 czerwca 2013 roku.

Organ rentowy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, w którym ustalił, że zaświadczenie o wykazanim należnym podatku dochodowym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej z dnia 22 maja 2013 roku odwołująca odebrała w dniu 29 maja 2013 roku, dlatego też w piśmie z dnia 5 sierpnia 2013 roku poinformował odwołującą, że nawet w przypadku problemów zdrowotnych zaświadczenie to mogła przesłać na adres P. Terenowej organu rentowego, dlatego też uznał, że brak jest podstaw do zmiany decyzji z dnia 25 czerwca 2013 roku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w toku postępowania, w tym dokumentów zebranych w aktach organu rentowego oraz częściowo na podstawie zeznań odwołującej M. P. i zainteresowanego Z. P..

Zeznania odwołującej oraz zainteresowanego Sąd uznał za wiarygodne w części potwierdzającej fakt niezłożenia w terminie zaświadczenia wykazanim należnym podatku dochodowym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, nie dzieląc jednocześnie tych zeznań, w części w której wskazują, iż choroba uniemożliwiła odwołującej złożenie zaświadczenia w terminie do dnia 31 maja 2014 roku, albowiem twierdzeniom tym przeczy pozostały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym zaświadczenia wystawione przez lekarza H. W.. Z żadnego bowiem dokumentu nie wynika, aby odwołująca od dnia 29 maja 2014 roku, tj. od dnia odebrania zaświadczenia nie mogła się poruszać. Sam fakt leczenia u wspomnianego lekarza, w tym w dniu 31 maja 2013 roku nie potwierdza natomiast niemożności chociażby wysłania wymaganego dokumentu do organu rentowego. Zresztą jak się okazało zaświadczenie to za pośrednictwem poczty przesłał jej mąż w dniu 5 czerwca 2013r.

Rzeczowy materiał dowodowy nie budził wątpliwości Sądu, nadto nie był kwestionowany przez strony.

Zgodnie z treścią art. 5 a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2013 r., poz. 1403 j.t.) rolnik, który podlegając ubezpieczeniu w pełnym zakresie z mocy ustawy nieprzerwanie przez co najmniej 3 lata, rozpocznie prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej podlega nadal temu ubezpieczeniu w okresie prowadzenia pozarolniczej działalności, jeżeli spełnia jednocześnie 5 warunków – w tym kwota należnego podatku dochodowego za poprzedni rok podatkowy od przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej nie przekracza zwaloryzowanej kwoty 2.528 zł.

Zaświadczenie albo oświadczenie, że nie została przekroczona kwota podatku dochodowego rolnik prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą, podlegający ubezpieczeniu, obowiązany jest złożyć Kasie do dnia 31 maja każdego roku podatkowego (ust. 4 powołanego przepisu).

Niezłożenie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 4, lub niezachowanie terminu do złożenia tego zaświadczenia albo oświadczenia jest równoznaczne z ustaniem ubezpieczenia z dniem, do którego rolnik był obowiązany złożyć zaświadczenie albo oświadczenie w Kasie, chyba, że ten rolnik lub domownik zaprzestał prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w sposób trwały lub okresowy przed upływem terminu na złożenie tego zaświadczenia albo oświadczenia (ust. 6 art. 5a powołanej ustawy).

Termin do złożenia zaświadczenia może zostać przywrócony na wniosek zainteresowanego rolnika lub domownika, jeżeli rolnik lub domownik udowodni on, że niezachowanie terminu nastąpiło wskutek zdarzeń losowych (ust. 7 art. 5a powołanej ustawy).

W judykaturze przyjmuje się, że rolnik lub domownik zobowiązany jest do udowodnienia, a nie tylko uprawdopodobnienia wystąpienia „zdarzeń losowych” w myśl kontrydiktoryjnej zasady postępowania cywilnego (vide: m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2010 roku, II UK 286/09).

W ocenie Sądu odwołująca zadaniu temu nie sprostała. Podanych bowiem przez nią okoliczności nie można uznać za zdarzenia losowe.

Na wstępie podkreślić trzeba, że w latach poprzednich, tj. za rok 2010 i 2011 M. P. zaświadczenie o kwocie podatku dochodowego od przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej złożyła w ustawowym terminie, tj. odpowiednio w dniu 31 maja 2011 roku oraz w dniu 10 kwietnia 2012 roku, a zatem miała świadomość o konieczności złożenia takiego zaświadczenia także za kolejny rok, tj. rok 2012 do dnia 31 maja 2013 roku, co zresztą sama przyznała w toku przesłuchania. Dodatkowo mając na względzie powyższy obowiązek M. P. zwróciła się do urzędu skarbowego o wystawienie takiego zaświadczenia za rok 2013 roku i jak wynika z materiału dowodowego zaświadczenie to zostało wystawione w dniu 22 maja 2013r. a zostało przez nią odebrane w dniu 29 maja 2013 roku, a zatem miała jeszcze dwa dni, tj. dzień 30 i 31 maja 2013 roku na złożenie owego zaświadczenia w organie rentowym, ewentualnie nadania go w placówce pocztowej w terminie do dnia 31 maja 2013 roku.

Poczynionych powyżej rozważań nie może zmieniać powoływanie się przez odwołującą na chorobę syna bądź też swoją chorobę. W aktach sprawy,

w tym aktach organu rentowego znajdują się wprawdzie zaświadczenia potwierdzające zarówno chorobę syna odwołującej, jak i fakt leczenia samej odwołującej, niemniej podnieść trzeba, że w żadnym z tych dokumentów nie wskazano, że odwołująca była niezdolna do poruszania, w tym przede wszystkim w dniach 30 – 31 maja 2013 roku.

Bez wpływu na powyższą oceną pozostaje także okoliczność wystąpienia u M. P. w dniu 31 maja 2013 roku objawów chorobowych uniemożliwiających samodzielne chodzenie. Z zaświadczenia lekarskiego z dnia 31 marca 2013 roku wynika bowiem jedynie, że odwołująca zjawiała się w gabinecie lekarskim po godzinie 17 z opisanymi owymi objawami, niemniej w żadnym innym dokumencie lekarskim nie sposób doszukać się podstaw, które usprawiedliwiłyby jej uchybienie w niezłożeniu wymaganego prawem zaświadczenia w pozwanym organie rentowym w terminie do dnia 31 maja 2014 roku, skoro od dnia 29 maja 2013 roku takim zaświadczeniem odwołująca dysponowała.

Także – jak wskazano – choroba syna nie może być uznana za zdarzenie losowe, albowiem z materiału dowodowego wynika, że chorował on już od dnia 27 lutego 2013 roku, a zatem choroba jego nie była nagła i odwołująca w ocenie Sądu mogła ułożyć swoje sprawy tak, aby sprostać obowiązkowi płynącemu z treści przepisu art. 5a ust. 4 powołanej ustawy.

Konkludując stwierdzić trzeba, że uchybienie termowi do złożenia opisanego powyżej zaświadczenia nastąpiło z niedbalstwa odwołującej.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. oddalił odwołanie.

SSO Maria Dorywalska